

L'efecte Pigmalión

MOLT PERSONAL

XAVI ROCA

@XAVIROCA1

Segons la mitologia grega, Pigmalión era el rei de Xipre. Va estar molt temps buscant una dona per casar-s'hi. Volia una dona perfecta, però no la trobava. Després de molt temps buscant, i ple de frustració, va decidir deixar la recerca, no casar-se amb ningú i dedicar-se a crear escultures precioses en forma de dona. La seva millor creació va ser una dona realment atractiva, a qui va anomenar Galatea. Es va quedar completament enamorat de la seva creació. Suplicava als Deus que Galatea es pogués convertir en una dona de carn i os. Finalment, Afrodita –deessa de l'amor– li va concedir tal desig. Galatea es convertia en una persona humana aconseguint Pigmalión, d'aquesta forma, el seu somni.

I aquesta història d'amor s'utilitza molt en l'àmbit de la psicologia. De fet, l'any 1968 els psicòlegs nordamericans Robert Rosenthal i Lenore Jacobson aconseguien demostrar el que es coneix com a profecia autocomplerta, popularment coneguda com l'Efecte Pigmalión. Rosenthal i Jacobson varen treballar amb un grup de professors de primària. Varen informar-los que un dels grups d'alumnes era realment extraordinari per les seves capacitats intel·lectuals i que, per tant, esperaven rendiments superiors d'aquest grup. No obstant, això no era cert. Els nens havien estat seleccionats a

l'atzar amb el que no existia cap motiu per esperar rendiments superiors d'aquest col·lectiu. Els professors començaren el curs convençuts de que es tractava d'un grup d'alumnes amb un gran potencial. En acabar el curs, el grup en qüestió va assolir rendiments acadèmics molt superiors a la resta de grups. Els psicòlegs Rosenthal i Jacobson varen concloure que la informació falsa que havien rebut els professors havia fet que aquests es creessin uns expectatives més altes en els nens seleccionats i per aquest motiu havien potenciat i afavorit el seu rendiment. Es varen esforçar més donades les elevades expectatives que tenien amb aquests alumnes suposadament extraordinaris. Això és el que en l'àmbit de la psicologia es coneix com l'efecte Pigmalión. Es tracta d'una profecia autocomplerta, és una expectativa que incita a les persones a actuar de forma que la citada expectativa esdevingui certa. Després de l'experiment de Rosenthal i

La convicció que podem aconseguir un objectiu ens ajuda a fer-ho possible

Jacobson s'han produït nombrosos experiments semblants en àmbits com l'esport, la psicologia, la sociologia... i tots han donat resultats en el mateix sentit. Les expectatives que té una persona sobre el rendiment d'alguna altra incidirà notablement en el resultat que aquesta persona assoleixi. I aquest descobriment és realment important en psicologia, en educació, medicina, família... La ferma convicció que podem aconseguir una determinada cosa té un relació molt alta en la possibilitat d'aconseguir-la. I cal dir també que funciona igualment en sentit negatiu. És a dir, que la ferma convicció de que no s'aconseguirà determinada cosa augmentarà notablement les opcions de no aconseguir-la. Com bé deia el poeta alemany Goethe "tracta a algú com és i seguirà sent com és. Tracta a algú com pot arribar a ser i es convertirà en el que pot arribar a ser". Així que tots aquelles persones que som pares o mares, que tenim alumnes i responsabilitats docents o educatives, aquells que som professionals i tenim gent al nostre càrrec... hem de recordar l'efecte Pigmalión. Les nostres conviccions i com transmetem aquestes conviccions a la nostra gent influiran notablement en la consecució o no dels objectius plantejats. Perquè com perfectament deia Henry Ford, "tant si penses com pots, com si penses que no pots, tens raó".